

เลิกสัญญาจ้างชั่วคราวก่อนครบกำหนดเวลา ... เพราะบรรจพนักงานตามกรอบอัตรา ชอบหรือไม่ชอบ ?

นางสาวปณณฎา ไชยคำมี พนักงานคดีปกครองชำนาญการ
กลุ่มเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการและวารสาร
สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

ในการจัดทำบริการสาธารณะ หากกรอบอัตรากำลังที่มีอยู่ ไม่เพียงพอต่อภาระงาน หน่วยงานของรัฐอาจมีความจำเป็นต้องทำสัญญาจ้างบุคลากรเข้ามาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว โดยทำสัญญาจ้างเป็นรายปี

แต่ถ้าก่อนจะสิ้นสุดระยะเวลาการจ้าง หน่วยงานของรัฐได้รับการจัดสรรกรอบอัตรากำลังเพิ่ม เพื่อทดแทนการจ้างชั่วคราวดังกล่าว หน่วยงานของรัฐจะยกเลิกสัญญาจ้างชั่วคราวนั้นได้หรือไม่ ?

คดีปกครองที่นำมาเล่าฉบับนี้ มูลคดีเกิดจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต ๓ ได้รับการจัดสรรกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการเพิ่ม ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัด จึงได้ดำเนินการเลือกสรรพนักงานราชการในตำแหน่งครูผู้สอน และบรรจนาย ธ. ผู้สอบได้เป็นพนักงานราชการ และบอกเลิกสัญญาจ้างชั่วคราวตำแหน่งครูอัตราจ้างกับผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการเลิกจ้างไม่เป็นธรรม เพราะเลิกจ้างก่อนจะครบกำหนดเวลาและทำให้ได้รับความเดือดร้อน จึงฟ้องต่อศาลปกครองขอให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้เงินค่าจ้างนับแต่วันที่เลิกจ้างถึงวันสิ้นสุดสัญญาจ้างคือนับแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีบอกเลิกสัญญาจ้าง เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายและต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การเลิกจ้างลูกจ้างชั่วคราวเป็นดุลพินิจของส่วนราชการที่จะพิจารณาตามความเหมาะสมและเป็นธรรมตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ เรื่อง การบริหารงานบุคคลลูกจ้างชั่วคราว ข้อ ๖ ของหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๒๗.๖/ว ๓๑ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๒ และตามสัญญาจ้างที่กำหนดให้สัญญาสิ้นสุดลงเมื่อผู้ว่าจ้างบอกเลิกสัญญาจ้างเมื่อมีการยุบหรือเลิกตำแหน่งหรือยุบส่วนงาน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการจัดสรรกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการและได้สรรหาบุคคลเข้าเป็นพนักงานราชการในตำแหน่งครูผู้สอนโดยทำสัญญาจ้างนาย ธ. เป็นพนักงานราชการตำแหน่งครูผู้สอนทดแทนลูกจ้างชั่วคราวตำแหน่งครูผู้สอนนั้น ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงสถานภาพของอัตราตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราวเป็นอัตราตำแหน่งพนักงานราชการตามกรอบอัตรากำลังที่กำหนด มีผลเป็นการเลิกตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราวที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่อยู่เดิมแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีก่อนสิ้นสุดสัญญาเนื่องจากมีการเลิกตำแหน่งดังกล่าว จึงเป็นไปโดยชอบตามเงื่อนไขของสัญญาจ้าง และเมื่อเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้างโดยชอบตามเงื่อนไขของสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมิได้กระทำความผิดสัญญาต่อผู้ฟ้องคดี จึงไม่จำต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี พิพากษายกฟ้อง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๔๔๓/๒๕๕๙)

จากคดีนี้เห็นได้ว่า การเลิกจ้างลูกจ้างชั่วคราวเป็นดุลพินิจของส่วนราชการ แต่การใช้ดุลพินิจจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมและเป็นธรรมด้วย โดยเฉพาะจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่กำหนดไว้ ซึ่งหากมีข้อเท็จจริงเป็นไปตามนั้น แม้จะยังไม่สิ้นสุดระยะเวลาตามสัญญาจ้างส่วนราชการในฐานะผู้ว่าจ้างก็มีอำนาจเลิกจ้างได้